

XVII.

Forslag til Lov

om

Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling den 14de December 1899.*)

§ 1.

Den, som paa offentligt eller for alle og enhver tilgængeligt Sted ved Ord, Tegn, uanstændig Opførsel eller paa anden utvetydig Maade opfordrer eller indbyder til Utugt, straffes med Bøder, Fængsel eller under stærpende Omstændigheder og i Gentagelsestilfælde med Tvangsarbejde.

Paa samme Maade straffes den, der driver Utugt som Erhverv, saafremt Utugt er øvet med nogen Person under 18 Aar.

Lige over for den, som ikke forhen er straffet eller advaret for noget af de her omhandlede Forhold, kan en af Raatalemyndigheden tildelt Advarsel træde i Stedet for Straf.

§ 2.

Den Kvinde, hvem der af Politivrigheden er givet Tilhold efter § 2 i Lov 3dje Marts 1860 om Straffen for Løsgænger og Betleri, og som senere er straffet efter forrige Paragraf, bliver, saafremt hun ikke kan paavise anden til sit Underhold tilstrækkelig Indtægt end den, som skyldes, at hun driver Utugt som Erhverv, at straffe som Løsgænger.

§ 3.

Den Mand, der helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, uden at han til hende staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie, eller som vanemæssig eller i vindesyg Hensigt yder hende Beskyttelse eller Bistand ved Udøvelsen af hendes Erhverv, straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller med Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Strafarbejde i indtil to Aar.

*) Se Tillæg A. Sp. 2091 fg.; Tillæg B. Sp. 37 fg.; Folketingstidenden: Sp. 347 Forelæggelsen, Sp. 988 1ste Behandling, Sp. 1921 fg. 2den Behandling.